

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1974.

10 JUILLET 1974.

PROJET DE LOI

tendant à accorder à la Croix-Rouge de Belgique
des ressources complémentaires.

RAPPORT

FAIT

AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA

SANTE PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE ⁽¹⁾,
PAR M. SCHYNS.

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Exposé du Ministre.

Le projet de loi a pour but de résoudre les graves difficultés financières que connaît, depuis quelques années, la Croix-Rouge de Belgique.

Celle-ci est chargée, tant sur le plan national qu'international, de missions humanitaires et de formes d'assistance de plus en plus nombreuses et très diversifiées.

En raison de l'accroissement constant des dépenses, les ressources ordinaires et extraordinaires de la Croix-Rouge ne couvrent plus ses besoins. Depuis douze ans, les recettes et les dépenses sont en déséquilibre malgré tous les efforts entrepris pour comprimer ces dernières.

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Anciaux.

A. — Membres : MM. Beauthier, Coens, De Vlies, Marc Olivier, Plasman, Schyng, Van Mechelen, M^{me} Verlact-Gevaert. — M. Hugo Adriaensens, M^{me} Adriaensens épouse Huybrechts, M^{me} Brenez, MM. André Cools, Hubin, Ghysbrecht, Namèche. — Colla, Daems, Niemegeers, Soudant. — Moreau, M^{me} Spaak épouse Danis. — MM. Anciaux, Van Leemputten.

B. — Suppléants : M^{me} Demeester-De Meyer, MM. Gheysen, Monard, M^{me} Ryckmans-Corin. — MM. Geldolf, Mooock, M^{me} Pétry épouse Scheys, MM. Temmerman. — De Winter, Picron. — Levecq. — Valkeniers.

Voir :

163 (S.E. 1974) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1974.

10 JULI 1974.

WETSONTWERP

ertoe strekkende bijkomende geldmiddelen
toe te kennen aan het Belgische Rode Kruis.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE

VOLKSGEZONDHEID EN HET GEZIN ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER SCHYNS.

DAMES EN HEREN,

I. — Uiteenzetting van de Minister.

Dit wetsontwerp heeft tot doel een oplossing te geven aan de ernstige financiële moeilijkheden die het Rode Kruis sedert enkele jaren kent.

Deze instelling krijgt op nationaal en internationaal niveau steeds meer sterk uiteenlopende humanitaire opdrachten en taken van hulpverlening te vervullen.

Wegens de steeds toenemende uitgaven dekken de gewone en buitengewone inkomsten van het Rode Kruis de behoeften niet meer. Sedert twaalf jaar is het evenwicht tussen ontvangsten en uitgaven verstoord, in weerwil van alle pogingen om deze laatste te drukken.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Anciaux.

A. — Leden : de heren Beauthier, Coens, De Vlies, Marc Olivier, Plasman, Schyng, Van Mechelen, M^{me} Verlact-Gevaert. — de heer Hugo Adriaensens, M^{me} Adriaensens echtg. Huybrechts, M^{me} Brenez, de heren André Cools, Hubin, Ghysbrecht, Namèche. — Colla, Daems, Niemegeers, Soudant. — Moreau, M^{me} Spaak echtg. Danis. — de heren Anciaux, Van Leemputten.

B. — Plaatsvervangers : M^{me} Demeester-De Meyer, de heren Gheysen, Monard, M^{me} Ryckmans-Corin. — de heren Geldolf, Mooock, M^{me} Pétry echtg. Scheys, de heren Temmerman. — De Winter, Picron. — Levecq. — Valkeniers.

Zie :

163 (B.Z. 1974) :

— N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.

Le Gouvernement qui ne peut rester insensible à la situation financière précaire de la Croix-Rouge, a pratiqué depuis quelques années le système d'avances de trésorerie. Il se doit cependant d'assurer définitivement l'équilibre financier de cet organisme.

Parmi les propositions qui ont été envisagées par le Gouvernement, l'imposition d'une surtaxe sur les primes d'assurance de la responsabilité civile en matière de véhicules automobiles apparaît comme le moyen le plus approprié.

L'article 1 du projet prévoit qu'un supplément de 0,15 % du montant total des primes, à charge de tout preneur d'assurance de la responsabilité civile en matière de véhicules automobiles, sera perçu en faveur de la Croix-rouge, pour la première fois à partir de la première échéance de prime qui suit le 31 décembre 1974.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, diminuer ce supplément ou l'augmenter jusqu'à un maximum de 0,25 %.

Les sommes ainsi destinées à la Croix-Rouge sont versées par les compagnies d'assurances à un compte spécial de la section particulière du Ministère de la Santé publique et de la Famille, anciennement le budget pour Ordre.

Il existe deux tendances en matière de gestion financière publique, l'une d'elles prônant à la fois l'annuité de l'impôt et le maintien de la globalité des dépenses. Le Ministre appartient à l'autre école.

Il ne s'agit d'ailleurs pas ici de financer des dépenses de l'Etat mais celles de la Croix-Rouge par des recettes transitant simplement par le budget de l'Etat; le but n'est d'ailleurs pas de couvrir au moyen de ces recettes la totalité des dépenses de la Croix-Rouge.

L'article 2 prévoit un contrôle efficace et régulier de la gestion et des comptes par l'Etat sur base de la comptabilité analytique que la Croix-Rouge doit tenir.

L'article 3 détermine la représentation du Gouvernement au sein de la Croix-Rouge. Les délégués du Ministre de la Santé publique et de la Famille et du Ministre des Finances assistent avec voix consultative aux réunions des instances dirigeantes.

L'article 4 précise les compétences des délégués du Ministre de la Santé publique et de la Famille et du Ministre des Finances, qui exerceront une mission identique à celle du Commissaire du Gouvernement auprès des organismes d'intérêt public (catégorie B).

Le projet initial devait s'appliquer dès le 1^{er} janvier 1974, mais cette date a été postposée jusqu'au 1^{er} janvier 1975.

II. — Discussion générale.

— Un membre, tout en rendant hommage à la Croix-Rouge et à son activité croissante ainsi qu'aux milliers de volontaires qui contribuent à cette activité, souligne que la situation financière de l'institution est en effet difficile et demande si le déficit enregistré en 1970, 1971 et 1972 ainsi que celui prévu pour 1973 tiennent compte des versements effectués par l'Etat.

D'autre part, quelles dépenses le projet tend-il à couvrir ?

Le Ministre félicite également la Croix-Rouge ainsi que les nombreux volontaires qui, à titre bénévole, favorisent son activité.

De Regering kon niet onverschillig blijven tegenover de benarde financiële toestand van het Rode Kruis. Sedert een paar jaren verleent ze financiële voorschotten. Zij aanziet het nochtans als haar plicht de finances van die instelling weer gezond te maken.

Onder de door de Regering overwogen voorstellen lijkt het opleggen van een toeslag op de premies voor burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen het geschiktste middel.

Artikel 1 van het ontwerp bepaalt dat vanaf de eerste vervaldag van de premie die volgt op 31 december 1974, ten behoeve van het Rode Kruis een toeslag van 0,15 % geheven wordt op het volledig premiebedrag dat ten laste komt van elke verzekeringsnemer voor burgerlijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de toeslag verminderen of verhogen tot maximum 0,25 %.

De geldsommen die aldus voor het Rode Kruis zijn bestemd, worden door de verzekeringsmaatschappijen gestort op een bijzondere rekening van de afzonderlijke sectie van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, d.i. de vroegere begroting voor Orde.

Er bestaan op het gebied van het financiële overheidsbeheer twee verschillende strekkingen. Een daarvan staat tegelijkertijd het jaarlijkse karakter van de belasting en het behoud van het globale karakter van de uitgaven voor. De Minister behoort tot de andere strekking.

Het komt er hier trouwens niet op aan staatsuitgaven, maar wel uitgaven van het Rode Kruis te financieren uit ontvangsten die gewoon via de rijksbegroting zijn verkregen; het is overigens niet de bedoeling dat die ontvangsten alle uitgaven van het Rode Kruis dekken.

Artikel 2 voorziet in een doeltreffend en geregeld toezicht van de Staat op het beheer en de rekeningen van het Rode Kruis; dit toezicht zal gebeuren op basis van de analytische boekhouding die deze instelling moet voeren.

Artikel 3 regelt de wijze waarop de Regering in het Rode Kruis vertegenwoordigd is. De gemachtigden van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en van de Minister van Financiën hebben in de leidinggevende organen zitting met raadgevende stem.

In artikel 4 worden de bevoegdheden omschreven van de gemachtigden van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en van de Minister van Financiën, die een identieke opdracht zullen vervullen als de Regeringscommissarissen bij de instellingen van openbaar nut (categorie B).

Het oorspronkelijke ontwerp voorzag in de inwerkingtreding op 1 januari 1974, maar deze datum diende tot 1 januari 1975 te worden verschoven.

II. — Algemene bespreking.

— Een lid brengt hulde aan het Rode Kruis en aan zijn steeds groter wordende activiteit, alsook aan de duizenden vrijwilligers die eraan medewerken; hij wijst erop dat de financiële toestand van de instelling inderdaad moeilijk is en vraagt of het in 1970, 1971 en 1972 geboekte, evenals het voor 1973 geraamde tekort rekening houdt met de door de Staat gedane betalingen.

Hij vraagt welke uitgaven het ontwerp wil dekken.

Ook de Minister feliciteert het Rode Kruis en de talrijke vrijwilligers die er zich volkomen belangeloos voor inzetten.

Il précise que les avances récupérables de l'Etat à la Croix-Rouge, de 1970 à 1974, ont atteint 30 millions (voir annexe 1). Le supplément de 0,15 % ne tend pas à permettre à la Croix-Rouge de rembourser ces avances mais, en cas de surplus, elle pourrait éventuellement en rembourser annuellement une partie.

L'Etat a également accordé une subvention pour la construction et l'équipement de l'Institut national du Sang et, dans le cadre de conventions spéciales, pour la formation de secouristes et d'ambulanciers et l'éducation sanitaire.

Le budget de la Croix-Rouge tient compte des versements effectués par l'Etat à fonds perdu, lesquels figurent au passif de cet organisme.

Les dépenses de la Croix-Rouge prévues par le projet concernent uniquement le personnel occupé à temps plein.

— Un membre fait remarquer que d'autres organismes sociaux sont financés de la même manière que la Croix-Rouge le sera en vertu du présent projet, notamment le Fonds des handicapés.

A la demande du Ministre, on trouvera ci-après les principales dispositions légales concernant le mode de financement du Fonds des handicapés.

La loi du 16 avril 1963 relative au reclassement des handicapés prévoit en son article 24, 3°, que les charges résultant de l'exécution de la mission du Fonds national de reclassement social des handicapés sont couvertes par le produit d'un supplément de cotisation ou de prime d'assurance de la responsabilité civile régie par la loi du 1^{er} juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, perçu par les assureurs compétents en la matière et par le Fonds commun de garantie institué par cette loi.

L'arrêté royal du 5 juillet 1936 portant détermination de la forme et des délais concernant le financement du Fonds précise en son article 129 le pourcentage du montant des primes mis à charge de tout preneur d'assurance.

L'article 129 prévoit qu'il est mis à charge de tout preneur d'assurance assuietti à la loi du 1^{er} juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, un supplément de 6 % du montant des primes émises à cette fin.

— La question est posée de savoir de quelles ressources la Croix-Rouge dispose actuellement. S'agit-il de ressources permanentes ?

D'autre part, quel sera le produit du supplément de 0,15 % sur le montant des primes d'assurances ?

Le Ministre signale que le budget ordinaire de la Croix-Rouge des dernières années démontrait un accroissement régulier du déficit.

D'autre part, le montant des ressources générales est variable (voir annexes 2 et 3). L'activité croissante de la Croix-Rouge au cours des dernières années n'a pas amélioré cette situation.

Le supplément de 0,15 % sur le montant des primes rapporterait, selon une estimation de la Croix-Rouge, une somme de 21 millions.

— Un membre estime que, si ce supplément produit une somme de 38 millions comme cela résulterait de certaines informations, le taux de 0,15 % serait trop élevé.

Le Ministre déclare que les 38 millions cités représentent peut-être le produit d'une surtaxe de 0,25 %, alors que le projet ne prévoit qu'une surtaxe de 0,15 %.

Hij preciseert dat de tussen 1970 en 1974 door de Staat aan het Rode Kruis toegekende terugvorderbare voorschotten 30 miljoen bedragen (zie bijlage 1). De toeslag van 0,15 % is niet bedoeld om het Rode Kruis in staat te stellen deze voorschotten terug te betalen, maar indien een overschot beschikbaar mocht zijn, zou het Rode Kruis er eventueel jaarlijks een gedeelte van kunnen terugbetalen.

De Staat heeft eveneens subsidies toegekend voor de bouw en de inrichting van het Nationaal Instituut voor het Bloed alsook, in het raam van bijzondere overeenkomsten, voor de opleiding van hulpverleners en ambulanciers evenals voor de sanitaire opleiding.

De begroting van het Rode Kruis houdt rekening met de door de Staat « à fonds perdu » verrichte betalingen die onder de passiva van de instelling voorkomen.

De in het ontwerp bedoelde uitgaven van het Rode Kruis hebben enkel betrekking op het voltijds tewerkgestelde personeel.

— Een lid merkt op dat andere sociale instellingen, zoals het Fonds van de minder-validen, op dezelfde wijze gefinancierd worden als het Rode Kruis dit zal zijn ingevolge het onderhavige ontwerp.

Op verzoek van de Minister worden hieronder de voornaamste wettelijke bepalingen weergegeven betreffende de wijze waarop het Fonds van de minder-validen gestijfd wordt.

Artikel 24, 3°, van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen bepaalt dat de lasten die verbonden zijn aan de opdracht van het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen gedekt worden door de opbrengst van een aanvullende premie of bijdrage voor de verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid, waarin wordt voorzien door de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, en die wordt geïnd door de terzake bevoegde verzekeraars en door het bij deze wet opgerichte Gemeenschappelijk Waarborgfonds.

Artikel 129 van het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de wijze en de termijn van de financiering van het Fonds stelt het percentage vast van het bedrag van de premies dat ten laste van elke verzekeringsnemer gelegd wordt.

Artikel 129 bepaalt dat aan iedere verzekeringsnemer die onder de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen valt, een bijslag wordt opgelegd, die op 6 % van het bedrag der daartoe uitgegeven premies is vastgesteld.

— Een lid vraagt over welke inkomsten het Rode Kruis thans beschikt. Heeft het vaste inkomsten ?

Wat zal de toeslag van 0,15 % op het bedrag van de verzekeringspremies opbrengen ?

De Minister wijst erop dat de gewone begroting van het Rode Kruis tijdens de laatste jaren een geregelde stijging van het tekort te zien geeft.

Anderzijds is het bedrag van de algemene inkomsten onderhevig aan veranderingen (zie bijlagen 2 en 3). De toename van de bedrijvigheid van het Rode Kruis tijdens de jongste jaren heeft die toestand niet verbeterd.

Volgens een raming van het Rode Kruis, zou een toeslag van 0,15 % op het premiebedrag 21 miljoen frank opbrengen.

— Een lid meent dat indien, zoals sommige inlichtingen laten veronderstellen, die toeslag 38 miljoen zou opbrengen, het percentage van 0,15 te hoog is.

De Minister verklaart dat de 38 miljoen waarvan gewag wordt gemaakt misschien wel de opbrengst zou kunnen zijn van een toeslag van 0,25 %, doch dat in het ontwerp slechts sprake is van een toeslag van 0,15 %.

— Un membre demande si les 0,15 % s'appliqueront aux automobilistes qui n'ont pas assuré leur responsabilité civile et pour lesquels le fonds commun intervient en cas d'accident.

Le Ministre répond que cela n'aurait aucune répercussion financière, étant donné qu'il s'agit d'une minorité de cas.

— Un membre soulève le cas de l'Etat, qui est son propre assureur pour ses véhicules et ne paie donc pas d'assurance. Que prévoit le projet à cet égard ?

Le Ministre répond que l'organisation d'un régime spécial pour les véhicules de l'Etat compliquerait le système.

— Un membre soulève le cas de la « Vlaamse Kruis » existant dans la partie flamande du pays et dont les activités coïncident avec celles de la Croix-Rouge. La seule différence entre les deux institutions est que la Croix-Rouge est un organisme d'utilité publique sous le contrôle de l'Etat, tandis que la « Vlaamse Kruis » est une association sans but lucratif. Cela explique également la différence de traitement en ce qui concerne le contrôle.

Il serait inéquitable de réserver ces ressources complémentaires à la Croix-Rouge uniquement et non à la « Vlaamse Kruis ».

D'autre part, quels sont les subsides de fonctionnement attribués à la « Vlaamse Kruis » ? Ceux-ci ne pourraient-ils continuer à être accordés en attendant que la fusion soit réalisée entre la « Vlaamse Kruis » et la Croix-Rouge ?

— Un autre membre ajoute que tout doit être mis en œuvre pour que soit assurée une entente entre la Croix-Rouge et la « Vlaamse Kruis » et une fusion véritable entre les deux organismes. D'ailleurs, la Croix-Rouge a accru son audience depuis sa restructuration.

Le Ministre, se référant au développement très ciconstancé de cette question particulière, reprise dans le rapport de la Commission de la Santé publique du Sénat, répond qu'il désire également favoriser l'intégration de la « Vlaamse Kruis » à la Croix-Rouge.

Depuis que la Croix-Rouge a adapté ses structures et son organisation à la Belgique communautaire, les circonstances qui ont donné naissance à la « Vlaamse Kruis » se sont modifiées.

Le Ministre espère que la fusion entre les deux organismes sera réalisée rapidement et il insistera auprès de la Croix-Rouge en vue de parvenir, en attendant cette fusion, à une collaboration et à un arrangement financier avec la « Vlaamse Kruis ». Au contraire, si l'on accorde des subsides à ce dernier, la tendance à l'intégration sera compromise.

— Un membre rappelle que la Croix-Rouge remplit des activités diverses. Elle dirige des établissements hospitaliers, aide les personnes en difficulté et gère l'Institut national du Sang.

Un Comité des sages avait été créé en vue d'étudier une gestion rationnelle de la Croix-Rouge. Ce comité a-t-il déposé un rapport ? Dans l'affirmative, à quelles conclusions a-t-il abouti ?

En réponse aux questions posées relatives à l'Institut médico-chirurgical de la Croix-Rouge, M. Vermeylen, administrateur général de la Croix-Rouge, signale que dans le cadre d'un certain nombre de propositions formulées par le Comité des sages, comité consultatif constitué en vue de résoudre les difficultés financières de l'institution, il fut mis un terme au service hospitalier de cet établissement dont la situation déficitaire obérait les finances de l'institution.

— Een lid vraagt of die 0,15 % ook gelden voor de automobilisten die geen aansprakelijkheidsverzekering hebben afgesloten en waarvoor het gemeenschappelijk waarborgfonds bij ongeval in de plaats treedt.

De Minister antwoordt dat dit geen financiële weerslag heeft, omdat het hier een zeer klein aantal gevallen betreft.

— Een lid brengt het geval ter sprake van de Staat die, met betrekking tot zijn wagenpark, voor zichzelf als verzekeraar optreedt en dus geen verzekeringspremies betaalt. Wat bepaalt het ontwerp terzake ?

De Minister antwoordt dat de invoering van een bijzondere regeling voor het wagenpark van de Staat het stelsel ingewikkelder zou maken.

— Een lid spreekt over het « Vlaamse Kruis » dat in het Vlaamse landsgedeelte bestaat en waarvan de activiteiten dezelfde zijn als die van het Rode Kruis. Het enige verschil tussen die twee instellingen is dat het Rode Kruis een instelling van openbaar nut onder toezicht van de Staat is en het « Vlaamse Kruis » een vereniging zonder winst oogmerk. Dat verklaart tevens het verschil in behandeling op het stuk van het toezicht.

Het ware onbillijk die extra geldmiddelen slechts te bestemmen voor het Rode Kruis en niet voor het « Vlaamse Kruis ».

Welke zijn anderzijds de werkingstoelagen die worden toegekend aan het « Vlaamse Kruis » ? Kunnen die verder worden toegekend, in afwachting dat de fusie tot stand komt tussen het « Vlaamse Kruis » en het Rode Kruis ?

— Een ander lid voegt daaraan toe dat alles in het werk dient te worden gesteld om de verstandhouding tussen het Rode Kruis en het « Vlaamse Kruis » te waarborgen en om tot een echte fusie tussen beide instellingen te komen. Het Rode Kruis heeft trouwens aan gezag gewonnen sedert zijn herstructurering.

In zijn antwoord verwijst de Minister naar de zeer omstandige toelichting bij deze bijzondere kwestie, welke toelichting in het verslag van de Commissie voor de Volksgezondheid van de Senaat is opgenomen, en hij verklaart daarbij dat hij de integratie van het « Vlaamse Kruis » in het Rode Kruis wil bevorderen.

Sinds het Rode Kruis zijn structuren en organisatie aan het communautaire België heeft aangepast, zijn de omstandigheden die tot het ontstaan van het « Vlaamse Kruis » aanleiding hebben gegeven, ook veranderd.

De Minister hoopt dat de fusie van beide instellingen spoedig tot stand komt en hij zal in afwachting van die fusie bij het Rode Kruis aandringen om een samenwerking en een financiële regeling met het « Vlaamse Kruis » te bewerkstelligen. Kent men aan deze laatste instelling daarentegen subsidies toe, dan komt de integratie in het gedrang.

— Een lid herinnert eraan dat het Rode Kruis zich met uiteenlopende activiteiten inlaat. Het bestuurt verpleeginrichtingen, helpt personen die in moeilijkheden verkeren en beheert het Nationaal Instituut voor het Bloed.

Een Comité der wijzen was opgericht om een rationeel beheer van het Rode Kruis onder de ogen te zien. Heeft dat comité een verslag ingediend ? Zo ja, tot welke conclusies is het gekomen ?

In antwoord op de vragen die gesteld worden in verband met het Medisch-Heelkundig Instituut van het Rode Kruis, merkt de heer Vermeylen, administrateur-generaal van het Rode Kruis, op dat, in het kader van een aantal voorstellen gedaan door het Comité der wijzen, een adviescomité dat werd opgericht om de financiële moeilijkheden van de instelling op te lossen, een einde werd gemaakt aan de verpleegdienst van die inrichting waarvan de deficitaire toestand de financiën van de instelling bezwaarde.

En ce qui concerne le Service national du Sang et l'Institut national du Sang, il souligne tout d'abord la séparation très nette des comptes et budgets de la transfusion sanguine par rapport à ceux de la Croix-Rouge proprement dite, alors même que l'ensemble ne constitue qu'une seule personne morale. Cette séparation est justifiée par les interventions de l'INAMI dans le prix du sang et de certains dérivés sanguins.

La Croix-Rouge a estimé qu'il était nécessaire de réorganiser le fonctionnement de la transfusion sanguine en vue de l'adapter aux impératifs nouveaux et aux responsabilités médicales et administratives plus vastes et plus lourdes et en vue d'en améliorer la productivité. Au sein de la personne morale Croix-Rouge, une large autonomie a été accordée au Service national du Sang.

Un Conseil supérieur de gestion a été créé groupant, sous la présidence de deux personnalités bénévoles du monde des affaires, les représentants de tous les milieux concernés (médecins, sections locales, donneurs de sang, un administrateur général et les deux directeurs généraux) ainsi qu'un délégué du Ministre de la Santé publique et du Service de transfusion sanguine de l'armée. Un comité médical et une commission administrative ainsi qu'un comité permanent complètent l'organisation nouvelle.

Bien que mise en place seulement depuis un an, celle-ci a déjà réalisé un travail important en matière de réorganisation comptable et administrative et dans la voie de l'harmonisation et de l'intégration accrues entre les 45 différents centres et services de transfusion sanguine et l'Institut national du Sang.

Les différenciations existantes avaient trouvé leur origine dans un développement assez empirique de la transfusion sanguine dans notre pays où la création de centres et services, répondant certes aux besoins existants, s'était opérée suivant les possibilités locales.

M. Vermeylen évoque ensuite les difficultés financières qu'a connues la transfusion sanguine et particulièrement l'Institut national du Sang et son service des dérivés, difficultés auxquelles il était fait allusion.

Il s'agissait, notamment, de difficultés de trésorerie qui résultaient de l'existence de stocks excédentaires de certains dérivés sanguins. En raison du processus de fractionnement, la production de certains dérivés sanguins nécessaires aux besoins du pays entraîne la production d'autres éléments non requis dans l'immédiat. De plus, ces stocks trouvaient pour partie leur origine dans les difficultés d'écoulement sur le marché national en raison, soit d'un non-remboursement par l'INAMI, soit, notamment, de l'existence de dispositions très restrictives en matière de remboursement.

Un élargissement du remboursement de l'INAMI à certains dérivés, d'une part, et l'écoulement d'excédents sur le marché étranger, d'autre part, ont amélioré la situation.

Quant à la question relative à une information insuffisante du public qui estime le prix du sang trop élevé, M. Vermeylen évoque le remboursement opéré par l'INAMI ainsi que les interventions d'ordre social des centres de transfusion sanguine dans les cas sociaux.

Il admet que l'information puisse être insuffisante bien que, chaque fois que l'occasion se présente et que le problème de la transfusion sanguine est abordé, des explications et informations soient fournies sur le problème du « prix » du sang.

**

Wat de Nationale Dienst voor het Bloed en het Nationaal Instituut voor het Bloed betreft, beklemtoont hij in de eerste plaats de zeer strenge scheiding tussen rekeningen en begrotingen van de bloedtransfusie en die van het eigenlijke Rode Kruis, ofschoon beide slechts één rechtspersoon vormen. Die scheiding is gerechtvaardigd wegens de bijdragen van het R.Z.I.V. in de prijs van het bloed en van sommige bloederivaten.

Het Rode Kruis vond het nodig de werking van de bloedtransfusie op een nieuwe leest te schoeien, ten einde die eensdeels aan de nieuwe voorschriften alsmede aan de ruimere en zwaardere geneeskundige en administratieve verantwoordelijkheden aan te passen en anderdeels de produktiviteit te verhogen. Binnen dezelfde rechtspersoon het Rode Kruis werd aan de Nationale Dienst voor het Bloed een ruime autonomie toegekend.

Een Hoge Beheerraad werd opgericht waarin, onder het voorzitterschap van twee onbaatzuchtige persoonlijkheden uit de zakenwereld, vertegenwoordigers uit alle betrokken milieus (geneesheren, plaatselijke afdelingen, bloedgevers, een administrateur-generaal en twee directeurs-generaal), alsmede een afgevaardigde van de Minister van Volksgezondheid en van de Dienst voor bloedtransfusie bij het leger zitting hebben. De nieuwe organisatie wordt verder aangevuld met een geneeskundig comité, een administratieve commissie en een vast comité.

Ofschoon de nieuwe organisatie pas één jaar werkt, heeft zij reeds veel tot stand gebracht op het stuk van boekhoudkundige en administratieve reorganisatie en wat de verdere harmonisatie en integratie tussen de 45 verschillende centra en diensten voor bloedtransfusie en het Nationaal Instituut voor het Bloed betreft.

De bestaande verschillen zijn te wijten aan een nogal empirische ontwikkeling van de bloedtransfusie te onzent, aangezien de oprichting van centra en diensten, ofschoon zij aan bestaande behoeften beantwoordde, in ons land volgens de plaatselijke mogelijkheden geschiedde.

De heer Vermeylen wijst ook op de financiële moeilijkheden waarmee de bloedtransfusie en vooral het Nationaal Instituut voor het Bloed en zijn dienst voor bloederivaten te kampen had.

Het ging hier vooral om kasmoeilijkheden als gevolg van het bestaan van extra-voorraden van sommige bloederivaten. Wegens het splitsingsproces brengt de produktie van sommige bloederivaten die in de behoeften van het land moeten voorzien, de produktie van andere niet onmiddellijk noodzakelijke elementen met zich. Die stocks zijn voor een deel althans te wijten aan de afzetmoeilijkheden op de eigen markt en zulks om tweeërlei redenen: niet-terugbetaling door het R.Z.I.V. en meer bepaaldelijk zeer restrictieve bepalingen inzake terugbetalingen.

Een uitbreiding van de terugbetaling door het R.Z.I.V. tot sommige derivaten, enerzijds, en de afzet van overschotten op de buitenlandse markt, anderzijds, hebben verbetering in de toestand gebracht.

Betreffende de vraag in verband met een ontoereikende informatie van het publiek, dat de prijs van het bloed te hoog vindt, wijst de heer Vermeylen op de terugbetaling door het R.Z.I.V. alsmede op de tegemoetkomingen van sociale aard van de zijde van de centra voor bloedtransfusie in sociale gevallen.

Hij geeft toe dat de voorlichting misschien ontoereikend is, ofschoon bij elke gelegenheid en wanneer het vraagstuk van de bloedtransfusie ter sprake komt, uitleg en informatie wordt verstrekt over dit probleem van de « prijs » van het bloed.

**

— Un membre se déclare favorable au présent projet, lequel tend à assurer un financement régulier des dépenses de la Croix-Rouge. Cependant, il souligne l'utilité du mouvement humanitaire et de l'appel au public, qui doivent conserver leur pleine valeur en dépit du financement prévu par le projet.

Le Ministre estime également que la Croix-Rouge doit pouvoir compter sur des apports bénévoles afin de sensibiliser le public à son action humanitaire.

— Plusieurs membres sont d'avis que l'activité de la Croix-Rouge n'est pas suffisamment connue du public et qu'une information suffisante doit être développée.

Le Ministre répond que l'intensification d'une campagne d'information représente des dépenses supplémentaires, que la Croix-Rouge a pu considérer comme inutiles ces dernières années en raison de sa situation financière.

III. — Votes.

Les articles 1 à 4 ainsi que l'ensemble du projet sont adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
G. SCHYNS.

Le Président,
V. ANCIAUX.

— Een lid verklaart het eens te zijn met dit ontwerp dat ertoe strekt in een regelmatige financiering van de uitgaven van het Rode Kruis te voorzien. Hij onderstreept nochtans het nut van de humanitaire beweging en van de oproep tot het publiek, die hun volle waarde moeten behouden ondanks de door het ontwerp bepaalde financiering.

De Minister meent eveneens dat het Rode Kruis moet kunnen rekenen op vrijwillige bijdragen om het publiek vatbaar te maken voor zijn humanitaire werking.

— Verscheidene leden zijn van mening dat het publiek de activiteit van het Rode Kruis niet voldoende kent en dat voldoende informatie dient te worden verstrekt.

De Minister antwoordt dat de intensivering van een voorlichtingscampagne bijkomende uitgaven meebrengt, die het Rode Kruis gemeend heeft de jongste jaren niet te moeten doen ingevolge zijn financiële toestand.

III. — Stemmingen.

De artikelen 1 tot 4, alsook het gehele ontwerp worden eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
G. SCHYNS.

De Voorzitter,
V. ANCIAUX.

ANNEXE 1.

Intervention du Département de la Santé publique
en faveur de la Croix-Rouge.

Arrêté royal du 27 octobre 1970 : 15 000 000 de francs (avance récupérable).

Arrêté royal du 5 juin 1972 : 5 000 000 de francs (avance récupérable).

L'article 9 de la loi budgétaire du 11 juillet 1973 a dispensé la Croix-Rouge du remboursement des 20 000 000 de francs.

Arrêté royal du 22 décembre 1972 : subvention à fonds perdus de 10 000 000 de francs.

Arrêté royal du 23 avril 1974 : avance récupérable de 10 000 000 de francs.

..

Art. 12.20.00.03 : Subventions pour cours d'ambulanciers et autres c'est-à-dire formation du personnel bénévole (Convention avec la Croix-Rouge) :

1971	...	...	...	...	...	F	1 362 167
1972	...	...	...	...	...	F	3 658 604
1973	...	...	...	...	...	F	4 497 015

Art. 12.39 : Education sanitaire (Convention avec la Croix-Rouge) :

1970	...	...	...	...	...	F	1 600 000
1971	...	...	...	...	...	F	4 750 000
1972	...	...	...	...	...	F	6 000 000
1973	...	...	...	...	...	F	6 000 000

En 1974 un subside de 6 000 000 de francs est prévu.

..

Subventions à la construction et à l'équipement de l'Institut national du Sang :

Arrêté royal du 16 avril 1965	...	...	...	...	F	12 751 240
Arrêté royal du 8 septembre 1966	...	...	...	...		9 261 367
Arrêté royal du 26 avril 1967	...	...	...	...		4 650 440
Arrêté royal du 9 janvier 1968	...	...	...	...		8 988 476
Arrêté royal du 30 décembre 1968	...	...	...	...		6 044 526
Arrêté royal du 24 juillet 1969	...	...	...	...		6 080 413
Arrêté royal du 1 ^{er} juin 1970	...	...	...	...		1 969 433
Arrêté royal du 26 janvier 1973	...	...	...	...		2 927 180

Total F 52 674 075

Reste à liquider 292 718 francs (en voie de liquidation).

BIJLAGE 1.

Tegemoetkoming van het Departement
van Volksgezondheid ten behoeve van het Rode Kruis.

Koninklijk besluit van 27 oktober 1970 : 15 000 000 frank (terugvorderbaar voorschot).

Koninklijk besluit van 5 juni 1972 : 5 000 000 frank (terugvorderbaar voorschot).

Artikel 9 van de begrotingswet van 11 juli 1973 heeft het Rode Kruis vrijgesteld van de terugbetaling van 20 000 000 frank.

Koninklijk besluit van 22 december 1972 : toelage om niet van 10 000 000 frank.

Koninklijk besluit van 23 april 1974 : terugvorderbaar voorschot van 10 000 000 frank.

..

Art. 12.20.00.03 : Toelagen voor cursussen voor ambulanciers en anderen, d.w.z. opleiding van vrijwilligerspersoneel (Overeenkomst met het Rode Kruis) :

1971	...	...	...	...	...	F	1 362 167
1972	...	...	...	...	...	F	3 658 604
1973	...	...	...	...	...	F	4 497 015

Art. 12.39 : Sanitaire opvoeding (Overeenkomst met het Rode Kruis) :

1970	...	...	...	...	...	F	1 600 000
1971	...	...	...	...	...	F	4 750 000
1972	...	...	...	...	...	F	6 000 000
1973	...	...	...	...	...	F	6 000 000

Voor 1974 is een toelage van 6 000 000 frank uitgetrokken.

..

Toelagen voor de bouw en de uitrusting van het Nationaal Instituut voor het Bloed :

Koninklijk besluit van 16 april 1965	...	...	...	F	12 751 240
Koninklijk besluit van 8 september 1966	...	...	...		9 261 367
Koninklijk besluit van 26 april 1967	...	...	...		4 650 440
Koninklijk besluit van 9 januari 1968	...	...	...		8 988 476
Koninklijk besluit van 30 december 1968	...	...	...		6 044 526
Koninklijk besluit van 24 juli 1969	...	...	...		6 080 413
Koninklijk besluit van 1 juni 1970	...	...	...		1 969 433
Koninklijk besluit van 26 januari 1973	...	...	...		2 927 180

Totaal F 52 674 075

Nog te betalen : 292 718 frank (wordt eerlang betaald).

ANNEXE 2.

BIJLAGE 2.

Evolution de la situation financière de la Croix-Rouge.

Evolutie van de financiële toestand van het Rode Kruis.

Exercice — Dienstjaar	Budget ordinaire — Gewone begroting		Déficit ordinaire — Gewoon tekort
	Dépenses — Uitgaven	Recettes — Inkomsten	
1959	19 910 662	19 168 120	742 542
1960	23 467 547	22 540 854	926 693
1961	23 917 322	23 891 263	26 059
1962	26 741 385	22 725 233	4 016 152
1963	26 842 030	23 826 572	3 015 458
1964	29 605 130	25 997 339	3 607 791
1965	34 513 418	27 553 043	6 960 375
1966	36 725 365	30 516 798	6 208 567
1967	40 721 402	32 065 931	8 655 471
1968	43 534 407	35 167 114	8 367 293
1969	58 034 633	40 353 694	17 680 939
1970	60 679 986	43 033 844	17 946 142
1971	60 775 133	45 705 631	15 069 502
1972	69 924 322	58 555 418	11 368 904
1973	80 981 397	63 965 154	17 016 243

Exercice — Dienstjaar	Déficit budget ordinaire	Recettes nettes extraordinaires	Solde final
	Tekort gewone begroting	Netto buitengewone inkomsten	compte budgétaire général
			Eindsaldo rekening algemene begroting
1959	742 542	640 139	— 102 403
1960	926 693	8 575 708	+ 7 649 016
1961	26 059	1 169 096	+ 1 143 037
1962	4 016 152	151 827	— 3 864 325
1963	3 015 458	5 854 012	+ 2 838 554
1964	3 607 791	3 332 677	— 275 114
1965	6 960 375	8 991 342	+ 2 030 967
1966	6 208 567	4 638 528	— 1 578 039
1967	8 655 471	3 888 661	— 4 316 810
1968	8 367 293	8 478 197	+ 110 901
1969	17 680 939	5 765 542	— 11 915 397
1970	17 946 142	2 942 286	— 15 003 856
1971	15 069 502	6 429 177	— 8 640 325
1972	11 368 904	3 178 319 ⁽¹⁾	— 8 190 585
1973	17 016 243	9 995 999 ⁽²⁾	— 7 020 244

— = déficit; + = boni.
— = tekort; + = boni.

⁽¹⁾ En 1972, ne comporte pas le subsidie Ministère Santé publique (3 millions).⁽²⁾ En 1973, comporte le subsidie Ministère Santé publique (7 millions).⁽¹⁾ In 1972, zonder de subsidie van het Ministerie van Volksgezondheid (3 miljoen).⁽²⁾ In 1973, met de subsidie van het Ministerie van Volksgezondheid (7 miljoen).

ANNEXE 3.

BIJLAGE 3.

Croix-Rouge de Belgique.

EXERCICE 1973 — RECETTES.

A. — BUDGET ORDINAIRE.

ADMINISTRATION CENTRALE.

Ressources générales.

Loterie nationale	F 7 500 000	
Télégrammes de philanthropie	1 133 296	
Intervention S.N.S.	1 500 000	
Cotisations — Versements par S.L. —		
50 %	6 430 347	
Bénéfice sur ventes articles « Quin-		
zaine »	4 568 009	
Collectes et dons S.L.	724 875	
Revenus portefeuille	2 266 510	
Revenus avoirs divers	841 358	
Divers	571 833	
	<u>25 536 228</u>	
Com. Nat. des Ressources	1 498 442	
Service social	79 658	
P.M.S. — Central	2 463 246	
Offset et photocopies	530 400	
Magasin	3 527 182	
Transports — Garage	408 231	
Ambulances — Service central	14 982 601	
	<u>23 489 760</u>	
	<u>49 025 988</u>	

SERVICES COMMUNAUTAIRES.

S.S.C.R.	662 626	
S.S.C.R. — Convention	4 519 103	
Enseignement	280 781	
Education sanitaire — Convention	5 999 675	
C.R.J.	1 307 082	
Bibliothèques des hôpitaux	1 265 460	
Welfare des hôpitaux	904 439	
	<u>14 939 166</u>	
	<u>14 939 166</u>	
	<u>63 965 154</u>	

B. — BUDGET EXTRAORDINAIRE.

Legs	91 827	
Subsides	3 500 000	
Ministère de la Santé Publique —		
Intervention ⁽¹⁾	7 000 000	
Réalisation titres	710 771	
Récupération — Précompte	606 993	
	<u>11 909 591</u>	
	<u>11 909 591</u>	
	<u>F 75 874 745</u>	

⁽¹⁾ 3 000 000 de francs ont été affectés à l'exercice 1972.

Belgische Rode Kruis.

DIENSTJAAR 1973 — ONTVANGSTEN.

A. — GEWONE BEGROTING.

HOOFDBESTUUR.

Algemene inkomsten.

Nationale Loterij	F 7 500 000	
Luxetelegrammen	1 133 296	
Tussenkost N.D.B.	1 500 000	
Ledenwerving — Stortingen P.A. —		
50 %	6 430 347	
Winst op verkoop artikelen « Veer-		
tiendaagse »	4 568 009	
Collecten en giften P.A.	724 875	
Inkomsten portefeuille	2 266 510	
Inkomsten diverse bezittingen	841 358	
Diversen	571 833	
	<u>25 536 228</u>	
Fondsenwerving	1 498 442	
Sociale Dienst	79 658	
U.S.M. — Centraal	2 463 246	
Offset en fotocopies	530 400	
Magazijn	3 527 182	
Vervoer — Garage	408 231	
Ambulances — Centrale dienst	14 982 601	
	<u>23 489 760</u>	
	<u>49 025 988</u>	

COMMUNAUTAIRE DIENSTEN.

R.K.H.D.	662 626	
R.K.H.D. — Conventie	4 519 103	
Rodekruisleergangen	280 781	
Gezondheidsopvoeding — Conventie	5 999 675	
Jeugd R.K.	1 307 082	
Ziekenhuisbibliotheken	1 265 460	
Welfare der ziekenhuizen	904 439	
	<u>14 939 166</u>	
	<u>14 939 166</u>	
	<u>63 965 154</u>	

B. — BUTTENGEWONE
BEGROTING.

Legaten	91 827	
Subsides	3 500 000	
Ministerie van Volksgezondheid —		
Tussenkost ⁽¹⁾	7 000 000	
Realisatie titels	710 771	
Recuperatie — Voorheffing	606 993	
	<u>11 909 591</u>	
	<u>11 909 591</u>	
	<u>75 874 745</u>	

⁽¹⁾ 3 000 000 frank is naar het dienstjaar 1972 overgedragen.